

Η γλαύκα των αποφοίτων

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Έδρα:
3^ο Σεπτεμβρίου 56,
104 33 Αθήνα,
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ
Αριθμός 20/85
Πρωτοδικείο Αθηνών
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985
13504/85
ΑΦΜ 999753434

Μια Αυγουσιτιάτικη εκδρομή στη Μανσούρα

Η διευθύντρια κ. Sabrin με τους εκπαιδευτικούς και την οικογένεια του Νικόλα.

Η Κυριακή 28 Αυγούστου θα μείνει για πάντα χαραγμένη στη μνήμη της οικογένειάς μου, μιας και μετά από χρόνων αναβολές μπορέσαμε και επισκεφτήκαμε τη Μανσούρα, όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε η μητέρα μου **Γεωργία Πατσατζή**, ή Ντουντού, όπως ήταν γνωστή. Ήταν 7 η ώρα το πρωί και ο συνοδός μας **Φουάντ** με τον οδηγό **Μοχάμεντ** μάς περίμεναν, όπως πάντα στην ώρα τους, έξω από το ξενοδοχείο

μας στο Κάιρο. Στο βανάκι με το οποίο θα κάναμε την ολοήμερή μας εκδρομή, υπήρχε και ένας ακόμα κύριος που θα μας συνόδευε. «Για την προστασία μας», μου εξήγησε ο Φουάντ. «Τι εννοείς;» τον ρωτώ. Μου εξήγησε ότι επειδή η επίσκεψή μας στην Μανσούρα είναι ασυνήθης, δηλαδή δεν είναι στους στάνταρντ προορισμούς ενός τουρίστα στην Αίγυπτο, έπρεπε να παρέχουν επιπλέον ασφάλεια

Η συνέχεια στη σελ. 2

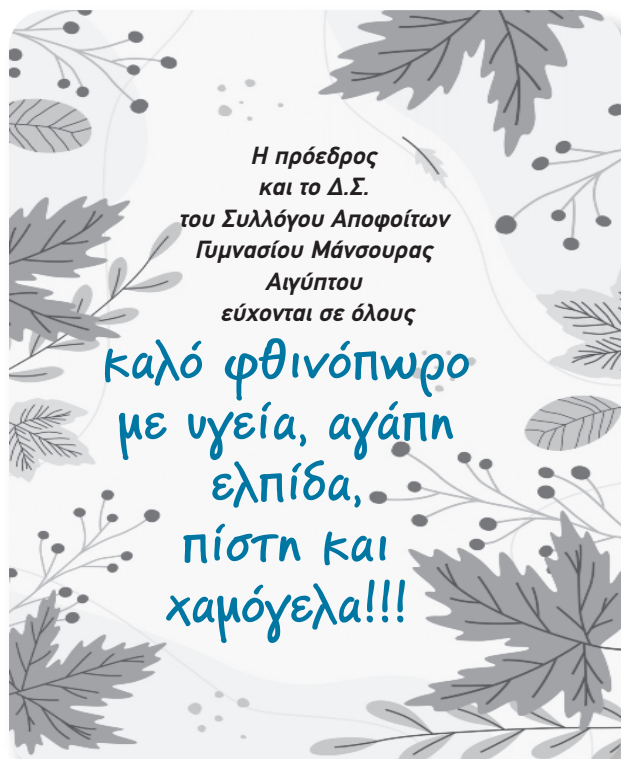
Τετάρτη 11 Ιανουαρίου 2022

Πρόσκληση Τακτικής Γενικής Συνέλευσης Κοπή Βασιλόπιτας, Χιωτίνειος Υποτροφία

Σύμφωνα με τα άρθρα 16, 17, 18, και 19 του καταστατικού, η Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, σας καλούν στην **Τακτική Γενική Συνέλευση** που θα γίνει στο εντευκτήριο του ΣΑΕ, 3ης Σεπτεμβρίου 56, την Παρασκευή 30 Δεκεμβρίου 2022 και ώρα 19.00. Σε περίπτωση μη απαρτίας, η Γεν. Συνέλευση θα επαναληφθεί την **Τετάρτη 11 Ιανουαρίου 2023** και ώρα 19.00 στον ίδιο χώρο οπότε θα πραγματοποιηθεί ανεξαρτήτως του αριθμού των παρόντων μελών.

Την ίδια μέρα θα γίνει και η κοπή της **Βασιλόπιτας** και η απονομή της **Χιωτίνειου υποτροφίας**. Πληροφορίες στη σελίδα 3.

λεια στη εκδρομή μας. Πράγματι ο κύριος που μας συνόδευε είχε περασμένη μια ζώνη με ένα περίστροφο. Επίσης, όπως μου εξήγησε ο Φουάντ, έπρεπε να ενημερώσουν την αστυνομία γι' αυτή την εκδρομή. Χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση ξεκινήσαμε. Πρώτα, βέβαια, έπρεπε να παλέψουμε με το ασταμάτητο κυκλοφοριακό χάος του Καΐρου. Ένα οργανωμένο κυκλοφοριακό χάος θα το χαρακτήριζα, όπου, όπως στην Ινδία, οι οδηγοί πραγματοποιούν απίστευτα ακροβατικά για να αποφύγουν τις συγκρούσεις και για να εκμεταλλευτούν ακόμα και το τελευταίο χιλιοστό δρόμου που είναι διαθέσιμο. Ο Φουάντ γελάει με τα τεταμένα νεύρα μας και μας εξηγεί ότι είναι στο DNA των Αιγυπτίων να οδηγούν έτσι.

Μετά από 25 λεπτά μάχης με το μποτιλιάρισμα, αλλά με απίθανες εικόνες του Νείλου και του Καΐρου από τις διάφορες γέφυρες που διασχίσαμε, πήραμε ένα τμήμα αυτοκινητόδρομου, που γρήγορα αφήσαμε πίσω μας για να πάρουμε τον κύριο δρόμο που οδηγεί βόρεια προς τη Μανσούρα. Αυτός ο δρόμος είναι παράλληλος με τον Νείλο και αμέσως μου ήρθαν αναμνήσεις από την ίδια διαδρομή που είχα κάνει το 1972 με τη μητέρα μου. Ήμουν μόλις 8 χρόνων, αλλά αμέσως άρχισα να θυμάμαι ότι τότε, κατά τη διάρκεια της ίδιας διαδρομής, η μητέρα μου μού είχε αναφέρει ονόματα πόλεων όπου υπήρχαν Έλληνες που η ίδια γνώριζε: Μίνια, Φαγιούμ, Τάντα, Πόρτ Σάιτ, Ασουάν. Η δε διαδρομή απaráλλακτη με τις συχνές στάσεις λόγω φελάχων που πούλαγαν τις πραμάτιές τους, τα φρεσκότατα φρούτα και λαχανικά μεγαλωμένα στα πιο γόνιμα εδάφη, ευλογημένα από το νερό του Νείλου.

Κατά τις 9 η ώρα ήμασταν ήδη στη Μανσούρα, όπου πολύ γρήγορα μάς υποδέχτηκε η Ουμ Καλσούμ με το άγαλμά της στην ομώνυμη πλατεία. Αρχικές εντυπώσεις όπως στην Αλεξάνδρεια και στο Κάιρο: κυκλοφοριακό χάος, πολυκατοικίες που έχεις την εντύπωση ότι κάποτε ίσως να είχαν βομβαρδιστεί και άλλες που τα εξωτε-

ρικά τούβλα τους ποτέ δεν είδαν σοβά. Γρήγορα όμως είδαμε και μια όμορφη εικόνα καθώς προσεγγίσαμε το εμπορικό κέντρο με μαγαζιά γνωστών ονομάτων. Συνεχίσαμε να ακολουθούμε το σατ-ναβ του Μοχάμεντ και μετά από μερικές στιγμές όπου χρειάστηκε να διαπραγματευτούμε τη διέλευσή μας μέσω διπλοπαρκρισμένων αυτοκινήτων σε στενά σοκάκια, ο Μοχάμεντ μάς παρότρυνε να βγούμε και να περπατήσουμε προς το ελληνικό σχολείο, τα ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ, που σήμερα έχουν την ονομασία **Modern Languages School**. Αυτό είναι το σχολείο από το οποίο αποφοίτησε η μητέρα μου και που

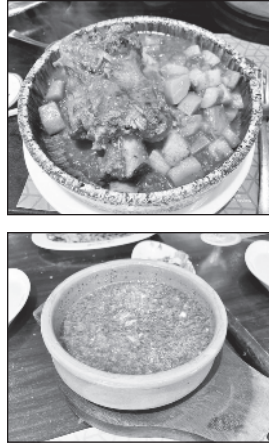
πάνταμίλαγε με θαυμασμό για τις αναμνήσεις της και ειδικά για τον κύριο Χιωτίνη (τον λόγο της επίσκεψής μας). Το σχολείο σήμερα έχει αλλάξει πολύ και η επιβλητική του πρόσοψη δεν φαίνεται από τον εξωτερικό χώρο, μιας και κατά την διάρκεια των χρόνων κτίστηκαν περιμετρικά κτίρια με αίθουσες για τους μαθητές.

Η κύρια είσοδος του σχολείου είναι από το πλάι και με τη ευγένειά του ο Φουάντ εξήγησε στον υπεύθυνο τον λόγο της επίσκεψής μας. Εκείνος αμέσως χαμογέλασε και είπε «ιντφάνταλ ιντφάνταλ» και μας άφησε να εισέλθουμε. Ήμασταν δε πια μέσα στο προαύλιο του σχολείου και δεν ήταν περισ-

σότερο από λίγα βήματα που είδαμε την περίφημη πρόσοψη που αναγνώριζα από τις παλιές φωτογραφίες. Συγκίνηση και δάκρυα. Καθώς διαβάζαμε την ελληνική επιγραφή δίπλα στην είσοδο του κτιρίου, μάς προσεγγίζει ένα κύριος, ο οποίος σε άπταιστα Αγγλικά μας ρωτά για τη επίσκεψή μας. Ήταν ο κύριος **Alaa** ένας από τους καθηγητές Αγγλικών. Δεν χρειάστηκε πολύ και μας παρακίνησε να μπούμε μέσα στο κτίριο να το δούμε. Καθώς ανεβήκαμε τη σκάλα είδαμε μπροστά μας τη σκηνή, στην οποία τόσες και τόσες φωτογραφίες υπάρχουν από τις παραστάσεις των μαθητών, συμπεριλαμβανομένης και της μητέρας μου. Σε αυτό το σημείο τα δάκρυα από τη συγκίνηση είχαν γίνει πια ασταμάτητα. Καλή στιγμή να εκτονωθεί λίγο η κατάσταση, σκέφτηκε ο κύριος **Alaa** και μας οδήγησε στον πρώτο όροφο όπου μας έδειξε με περηφάνεια την Art Gallery που ήταν γεμάτη με τα καλλιτεχνικά εκθέματα μαθητών όλων των ηλικιών. Πραγματικά μείναμε άφωνοι από την ποικιλία και την εκπληκτική δημιουργικότητα των παιδιών. Και εκεί που νομίζαμε ότι η επίσκεψή μας έφτανε στο τέλος της, ένας από τους καθηγητές, ο Δρ **Dally**, μας ενημέρωσε ότι η διευθύντρια του σχολείου θα ήθελε να μας γνωρίσει στο γραφείο της. Έτσι κατεβήκαμε πάλι στο ισόγειο, όπου μας υποδέχτηκε η διευθύντρια κυρία **Sabrin** παρά το βαρύ πρόγραμμα της ημέρας της λόγω εγγραφών. Μας κέρασε καφέ και ζήτησε να βγάλουμε μαζί φωτογραφίες με το προσωπικό της. Συνολικά πρέπει να περάσαμε μια ώρα μέσα στο σχολείο και αισθανθήκαμε λίγο πιο κοντά στα Ελληνόπουλα που αποφοίτησαν μέσα στον χρόνο.

Ωρα να δούμε και λίγο από την Μανσούρα. Αλλά μάς περίμενε μια έκπληξη.

Ενώ βρισκόμαστε μέσα στο σχολείο, η αστυνομία προσέγγισε το βανάκι μας και ρωτήσανε για τον λόγο της επίσκεψής μας. Ο **Μοχάμεντ** τους εξήγησε ότι ήρθαμε από το Λονδίνο και επισκεπτόμαστε την πόλη όπου η μητέρα μου μεγάλωσε. Αμέσως ενημέρωσαν τον

Μοχάμεντ ότι είναι τιμή τους που βρισκόμαστε στην πόλη τους και θα μας βοηθήσουν στη διάρκεια της επίσκεψής μας. Έτσι ένα περιπολικό μας ακολουθούσε καθόλη την παραμονή μας στη Μανσούρα, άνοιγε τους δρόμους ή σταματούσε την κίνηση για το βανάκι μας. Ήταν σαν να είμαστε η βασιλική οικογένεια! Αμέσως μετά το σχολείο επισκεφτήκαμε την εκκλησία της Παναγίας, που ήταν ουσιαστικά δυο εκκλησίες, η κάθε μια σε κάθε όροφο του κτιρίου. Ήταν ήδη 12 το μεσημέρι, ώρα για

καφέ. Πήγαμε στο "Αντρέας Καφέ" που μας σύστησε η αγαπητή κυρία Τούλα, η πρόεδρος, αλλά προς λύπη μας δεν είχε ανοίξει ακόμα. Έτσι αποφασίσαμε να πάμε για μεσημεριανό. Οι αστυνομικοί συνοδοί μας μάς πρότειναν το Sabahi Restaurant που φημίζεται, όπως μας είπαν, και για τα θαλασσινά του. Και τι δεν φάγαμε! Γεμιστό περιστέρι με ρύζι, μολοχία, μόζα αρνιού γιαχνί με πατάτες. Το κάτι άλλο! Και πάμφθινα σε σχέση με το Κάιρο. Αφού φάγαμε, πήραμε το καραβάκι και

κάναμε μια μικρή βόλτα στον Νείλο και είδαμε πόσο όμορφη πρέπει κάποτε να ήταν η Μανσούρα. Το λυπηρό είναι, όπως με το Κάιρο και την Αλεξάνδρεια, έτσι και με την Μανσούρα, διαπιστώνεις μια έλλειψη επενδύσεων για δεκαετίες στις υποδομές της πόλης, που σου λυγίζει την καρδιά.

Τέλος κάναμε μια εκδρομή στους κήπους που είναι δίπλα στο ποτάμι και όλοι οι άνθρωποι εκεί μας πιάνανε την κουβέντα. Πολύ φιλικό και με τα σπασμένα μου αραβικά τα πήγαμε μια χαρά. Κατά τις 4 μ.μ. αναχωρήσαμε από τη Μανσούρα. αλλά αφήσαμε την καρδιά και την ψυχή μας εκεί. Αισθάνομαι ότι η Μανσούρα είναι ο πραγματικός τόπος γέννησής μου μιας και η μητέρα μου πάντα μου μίλαγε για αυτή την πόλη και τους ανθρώπους της. Κατάλαβα ότι είμαι τμήμα της ιστορίας αυτής της πόλης. Αιώνια η μνήμη της μητέρας μου, της **Ντουντούς** και της είμαι ευγνώμων για την ευκαιρία να γνωρίσω, εγώ και η οικογένειά μου, τη Μανσούρα, τη Μανσούρα της καρδιάς μας!

Νικόλας Ξένιος

Τετάρτη 11 Ιανουαρίου 2023

Κοπή Βασιλόπιτας | Λαχειοφόρος αγορά | Χιωτίνειος Υποτροφία

Με απόφαση του Δ.Σ. θα απονεμηθεί υποτροφία σε όσους θα εισαχθούν για πρώτη φορά στις Ελληνικές ανώτερες ή ανώτατες σχολές.

Όροι συμμετοχής:

1. Οι υποψήφιοι να είναι μέλη ή απόγονοι εγγεγραμμένων μελών του ΣΑΓΜΑ.
2. Να έχουν εισαχθεί στις αναφερθείσες σχολές με πανελλαδικές εξετάσεις.

3. Να υποβάλλουν αίτηση προς το Δ.Σ. του ΣΑΓΜΑ με τα απαραίτητα δικαιολογητικά.

Κριτήρια επιλογής των υποτρόφων είναι:

- α) η βαθμίδα της σχολής (ανώτατη, ανώτερη)
- β) ο γενικός βαθμός εισαγωγής στα βασικά μαθήματα της δέσμης.

Η υποτροφία ορίζεται στο ποσό των 150 ευρώ και καταβάλλεται εφάπαξ.

Βιβλίο του Γ. Κοτζά για τις αναμνήσεις του από το Γυμνάσιό μας

Ο Γιώργος Κοτζάς γεννήθηκε το 1944 στην Ισμαηλία. Μεγάλωσε στο Πορτ-Τεουφίκ και τα πρώτα οκτώ χρόνια παρακολούθησε μαθήματα στα εκπαιδευτήρια της Ελληνικής Κοινότητας Σουέζ & Πορτ Τεουφίκ. Τις τελευταίες τέσσερις τάξεις τις παρακολούθησε στα εκπαιδευτήρια της Ελληνικής Κοινότητας Μανσούρας από όπου αποφοίτησε το 1961.

Το 1966 αποφοίτησε από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο με δίπλωμα Μηχανολόγου-Ηλεκτρολόγου. Το 1967 απέκτησε ΜΕ στην Πυρηνική Τεχνολογία από τη Γαλλία και στη συνέχεια ολοκλήρωσε τις σπουδές του με διπλώματα ΜΕ και D.Eng σε Electric Power Engineering από τις ΗΠΑ το 1970 και 1976 αντίστοιχα.

ΤΙΜΗ ΒΙΒΛΙΟΥ 10 ευρώ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ απ' τη ζωή μας στον «Ε.Ν.ΟΑ.»

Τον γνωστό «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΝΑΥΤΙΚΟ ΟΜΙΛΟ ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΩΝ», το μοναδικό αυτό Ναυταθλητικό Σωματείο, που δραστηριοποιείται από το 1965, εδώ στην ΕΛΛΑΔΑ, συνεχίζει να γράφει τη δική του ιστορία, στον αθλητικό και κοινωνικό τομέα, παρά το γεγονός ότι στεγάζεται, προσωρινά όπως μας υποσχέθηκαν, σε κάποια αίθουσα, του «Ε.Α.Κ.Ν. ΑΓ. ΚΟΣΜΑ», όπου στεγάζονται και τα εργόμετρα, όπως και ορισμένα μικρά σκάφη, αφού οι εγκαταστάσεις του θυσιάστηκαν στον βωμό των σχεδίων ανάπτυξης της ευρύτερης περιοχής του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ.

Η φλόγα που άναψε στην ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, αρχές του περασμένου αιώνα, δεν είναι δυνατόν να σβήσει. Τα χρόνια δράσης, ακμής και δόξας, δεν αποτελούν μόνο παρελθόν, αλλά και παρόν. Απόδειξη τα 5 χρυσά μετάλλια, πέρα από τα αργυρά και τα χάλκινα, που κατέκτησαν οι κωπηλάτες του, στην Α' φάση του πρόσφατου «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ 2022» και κατατάχτηκε 3ος, ανάμεσα σε 26 Σωματεία που έλαβαν μέρος, από τα 36 που καλλιεργούν το Ολυμπιακό Άθλημα της ΚΩΠΗΛΑΣΙΑΣ στην ΕΛΛΑΔΑ.

Όπως συμβαίνει σ' όλα τα Σωματεία, ανάμεσα στα 1.500 Μέλη του, συμπεριλαμβανομένων των αθλουμένων του, είχαμε ορισμένους «τύπους», που άφησαν το «στίγμα» τους και δεν ξεχνιούνται εύκολα, αλλά παραμένουν στη μνήμη μας, για την πολιτεία τους, τις «πλάκες» και τις «σορτίτες» τους ...

Είχαμε ωραιοπαθείς, γόντες/γόπσες, ψευτοπαλληκαράδες, επιδειξίτες λόγω Αλτσχάιμερ, βλαμμένους, αλλά και ιδιόρρυθμους, όπως κάποιον που συνήθιζε να ποτίζει τα περιστέρια με ούζο και καμάρωνε να τα βλέπει να πετούν ζαλισμένα...

Είχαμε Καλλιτέχνες/Καλλιτέχνιδες, όπως τον ανεπανάληπτο ΔΑΚΗ, τα ξαδελφάκια του, τον «πολύ» Ντέμη ΡΟΥΣΣΟ, τον ταπεινό Νάσο ΚΑΛΑΘΟΠΟΥΛΟ που έκανε καριέρα στην Ιταλία, τον αδελφό του Στέλιο, την πατριώτισσά

Γράφει ο Επίτιμος Πρόεδρος του
Γιώργος Σφέτσιος

μου από το ΑΜΠΟΥΚΙΡ, τη γλυκιά Σούλη ΣΑΜΠΑΧ (τη γνώρισα Αναστασία ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ), το αστείρευτο ταλέντο που θυμόμαστε πάντοτε με περισσή αγάπη, και τον μοναδικό «βραχνοκόκορα», την Αλέκα ΚΑΝΕΛΛΙΔΟΥ.

Στον μικρόκοσμο που ζούσαμε, απ' όλα είχε ο «μπαχτσές»...

Εμείς, ως Διοίκηση, με οιανδήποτε σύνθεση, παραμέναμε ακλόνητοι, σταθεροί και προσηλωμένοι στους στόχους μας, που δεν ήταν άλλοι, από την απασχόληση της νεολαίας μας και την κατεύθυνσή της στον αθλητισμό, τον μοναδικό τρόπο ζωής, που διαμορφώνει χαρακτήρες, παράλληλα προς τη σωματική άσκηση, μακριά από πειρασμούς και άλλες έξεις της εποχής μας και, κυρίως, τα ναρκωτικά.

Η αναγνώριση των προσπαθειών μας, με την έκδηλη ευγνωμοσύνη των γονέων των Αθλουμένων μας, αποτελούσε τη μεγαλύτερη ικανοποίησή μας. Δεν θα ήταν υπερβολή να αναφέρω, ότι μας φιλούσαν χέρια και πόδια, για να εκφράσουν την απεριόριστη ευγνωμοσύνη τους.

Δεν ξεχνώ την περίπτωση νεαρού Κωπηλάτη μας, που απασχολούσε καθημερινά την Αστυνομία Γλυφάδας, με τα ... κατορθώματά του ... Το «100» είχε μόνιμο αγκυροβόλιο κάτω από το σπίτι του, τα βράδια, και τον περίμενε για να τον συνοδεύσει μαζί με τους γονείς του, αφού ήταν ανήλικος, στο Αστυνομικό Τμήμα, για τον απολογισμό της ημέρας ...

Οι γονείς του ζήτησαν φωτογραφία των Διοικούντων τον Όμιλο, για να την ... προσκυνάνε, μαζί με τα εικονίσματα... Απ' ό,τι πληροφορούμεθα, ο νεαρός ξέχασε τα πεπραγμένα του, ασχολείται με το γραφείο SECURITY, που διευθύνει και είναι υπόδειγμα οικογενειάρχη. Απίστευτο μεν, πλην όμως αληθινό...

Μεταξύ των αγωνιστών, συντελεστών της επιτυχημένης προσπάθειάς μας, ο

μοναδικός Χρήστος ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗΣ, μικρός μεν το δέμας, αλλά με δυσανάλογη καρδιά. Ένθετος υποστηρικτής κάθε αξιόλογης προσπάθειας, δυναμικός, με τις γνώσεις του και την εργατικότητα του, κατόρθωσε να εξελιχτεί επαγγελματικά και να αναλάβει την ευθύνη του «Συνεργείου (service)», της Αντιπροσωπείας των αυτοκινήτων FIAT στην ΕΛΛΑΔΑ.

Στην ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ήταν γνωστός ως «Μέγα Ταβλαδόρος» και «Πλακατζής», ενώ παράλληλα ήταν ο βασικός «υψωτής-πασαδόρος», της ομάδας VOLLEY BALL της «Α.Ε.Ε.Α.», όπως ήταν ο Νένος ΠΑΡΙΔΗΣ και ο Τάσος ΚΕΧΡΑΣ, του «Α.Ο. ΙΒΡΑΗΜΙΑΣ», που ήταν μόνιμοι αντίπαλοι, όπως εδώ έχουμε «ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ»-«ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ». Εδώ, στον Όμιλό μας, ήταν ο δραστήριος οργανωτής των «τουρνουά», από κοινού με τον Ντίνο ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟ, που παίζαμε στο γήπεδο, που φτιάξαμε με τα χέρια μας.

Ανελάμβανε πάντοτε υπεύθυνα, την οριοθέτηση του γηπέδου, τη χάραξη διαχωριστικών γραμμών, τη σωστή τοποθέτηση, ως προς το ύψος κ.λπ. του «φιλέ», σύνταξη και καθιέρωση «Κανονισμού Παιδιάς», όπως και τον ισοδύναμο καταρτισμό των Ομάδων, με βάση τους συμμετέχοντες «Κοφταδόρους», όπως τον Νίκο ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟ (αποκαλούμενο «ΜΑΡΖΑΜΠΑ», που σημαίνει «σφυρί»), Τάκη ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ, τον γνωστό Διοικητή της «Ε.Τ.Ε.», Λάκη ΓΕΡΟΛΑΙΜΟΥ, Δημ. ΛΕΩΒΑΡΗ, Σταμ. ΜΕΡΣΙΑΔΗ κ.ά.

Ήταν γλυκομίλητος, λεπτός στους τρόπους, κυρίως με τις εκπροσώπους του ωραίου φύλου. Γι' αυτό, είχε εξασφαλισμένη τη θέση του «επί της υποδοχής», στην ετήσια χοροεσπερίδα του «ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΛ. ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ», στο καλοκαιρινό Golf Γλυφάδας, αφού είχε πάντοτε μια φιλοφροσύνη για τις συζύγους μας.

Αυτός ήταν ο φίλος μας Χρήστος ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗΣ. Μικρός μεν το δέμας, πλην όμως με μεγάλη καρδιά.

Quiz ΓΡΙΦΟΣ • Quiz ΓΡΙΦΟΣ • Quiz ΓΡΙΦΟΣ • Quiz ΓΡΙΦΟΣ

Αναζητείται ο Στιχουργός/Τραγουδοποιός και ο Μουσικοσυνθέτης/Μελωδός του παρακάτω αναφερόμενου τραγουδιού:

«Αυτά τα μάτια σου, ποιος τάχει ζωγραφίσει ...»

Πρώτη φορά τέτοια ματάκια έχω δει,
π' εκφράζουν λόγια, που δεν λέει κανένα στόμα,
κι εκστατικός μένω μπροστά τους σαν παιδί,
μα δεν μπορώ να βρω τι χρώμα έχουν ακόμα!

Refrain:

Αυτά τα μάτια σου, ποιος τάχει ζωγραφίσει,
κι όλα τα χρώματα του κόσμου έχουν θαρρείς,
θυμίζουν θάλασσες, μενεξεδένια δύση,
ουράνια τόξα, μεσ' τις μπόρες της ζωής ...
Πέλαγα μοιάζουν, πούχουν πόθοι ναυαγήσει,
καθρέπτες λάμπουν, στης ψυχής την ομορφιά ...
αυτά τα μάτια σου, ποιος τάχει ζωγραφίσει,
και είναι ήλιος και βροχή και συννεφιά ...

Όποιος απαντήσει απ' τους πρώτους, κάτι θα πάρει.

Για περισσότερες πληροφορίες: τηλ. 210-98.28.050, κινητό 6932-24.67.69 ή στον εκδότη του περιοδικού.

Μια επιστολή από τον κ. Κ. Σολδάτο, τον σπουδαίο καθηγητή μας των Μαθηματικών στο Σχολείο της Μανσούρας.

(Πολλοί αγαπήσαμε τα Μαθηματικά χάρις σ' αυτόν).

Αγαπητοί μου,

Δεν ξέρω αν τα χειρόγραφα αυτά θα πέσουν στα χέρια κάποιου παλιού μαθητή μου. Σε κάθε περίπτωση, όμως, αισθάνομαι ιδιαίτερη συγκίνηση κάθε φορά που παίρνω στα χέρια μου την τρυφερή «Γλαύκα».

Αναπολώ το ωραίο Σχολείο με τους θαυμάσιους μαθητές και τους καλούς γονείς. Καθώς πέρασαν τα χρόνια, οι σχολικές μνήμες από τη Μανσούρα αποτελούν για μένα ενέσεις ζωής.

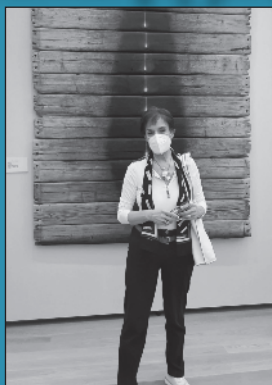
Με μεγάλη ικανοποίηση παρακολουθώ την πνευματική και κοινωνική πορεία των τότε μαθητών, ακόμη όμως αγκαλιάζω μέσα από τις γραμμές της «Γλαύκας» ονόματα γνωστά και άγνωστα, αναμνήσεις και ιστορίες από την εκπαιδευτική κοινότητα του Σχολείου κατά τις διάφορες εποχές, ζω τις δικές μου αλλά κι αυτές που δεν γνώρισα.

Σε όλους σας, με αγάπη,
Κ. Σολδάτος

Δευτέρα 7 Νοεμβρίου και ώρα 18.30

Μην ξεχάσετε να παρευρεθείτε στην ομιλία του Γιάννη Κοσσένα στον ΛΑΕ,
με θέμα "Οι προαιώνιοι δεσμοί φιλίας Ελλάδας/Αιγύπτου"

Η επίσκεψή μας στην Εθνική Πινακοθήκη

Φωτογραφικά
στιγμιότυπα
από την
επίσκεψή μας
στην Εθνική
Πινακοθήκη
την Τετάρτη
18 Μαΐου
2022

«Η πορνύτιμη και πορνύμορφη συμβολή των Αιγυπτιωτών Ελλήνων (όχι μόνο των Φιλικών) στον Αγώνα για την απελευθέρωση της πατρίδας μας από τους Τούρκους»

ΜΕΡΟΣ Ε'

Ο Ασημάκης Θεοδώρου λοιπόν κατέληξε κατάσκοπος του Σουλτάνου και πράκτορας του αρχιγραμματέα του, προδίδοντας όπου μπορούσε τα σχέδια των Ελλήνων και καταδίδοντας ονόματα.

Κατ' επάγγελμα πλέον προδότης, ο Ασημάκης Θεοδώρου ερχόμενος στην Αίγυπτο γνωρίστηκε με τον Κωνσταντίνο Τσοίτσα. Σ' αυτόν, που δεν είχε μπηθεί στην Φιλική, πρόδωσε αργότερα την άφιξη στην Αίγυπτο του Αντωνίου Πελοπίδα, του Δημήτρη Ύπατρου και άλλων Φιλικών. Είπε ότι ήλθαν να ξεσηκώσουν τους Έλληνες παροίκους υπέρ της επανάστασης, να στρατολογήσουν κόσμο για την Φιλική Εταιρεία και να συγκεντρώσουν χρήματα και αγαθά για τις ανάγκες του Αγώνα.

Απόλυτα αντάξιος του Θεοδώρου αποδείχθηκε και ο Κωνσταντίνος Τσοίτσας, ο οποίος έσπευσε στο Κάιρο να ενημερώσει αμέσως τον Μωχάμεντ Άλη. Με μια κατάπυστη προδοτική κίνηση ανέφερε την άφιξη του Πελοπίδα. Είπε επίσης ότι τον φιλοξενούσε στο σπίτι του κάποιος Μιχαήλ Τζάνος, ο οποίος μαζί με τον Κυριάκο Τασήκα ξεσήκωναν την ελληνική παροικία.

Για την προδοσία του Κωνσταντίνου Τσοίτσα ενημερώθηκε αμέσως ο Τασήκας από το γιατρό Αντώνιο Ψαρρό, επίσης Φιλικό, όπως αναφέραμε και έσπευσε στο Κάιρο για να αποπροσανατολίσει τον Μεχμέτ Αλί λέγοντάς του ότι αυτά είναι παραμύθια και διαδόσεις του Αλή Πασά, τον οποίο ο Μωχάμεντ Άλη δε συμπαθούσε καθόλου και τον θεωρούσε εχθρό του.

Δυστυχώς όμως αυτή δεν είναι η μόνη μαρτυρία για προδοσία των αδελφών Τσοίτσα. Αυτό αναφέρει ο Φωτάκος στα απομνημονεύματά του. Οι αδελφοί Τσοίτσα διενεργούσαν κατασκοπεία υπέρ του Αλή και εις βάρος της Ελλάδος. Αυτό γνωστοποιείται από το γιατρό του Αλή ονόματι Τσιβάνη, ο οποίος διέκειτο ευμενώς υπέρ των Ελλήνων και ήτο φίλος με τον Παναγιώτη Ρουσσό-

ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΚΥΡΙΑΚΗ ΒΛΑΧΑΚΗ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

πουλο, ανηψιό του Ηλία Κουρουτσόπουλου, Έλληνα Αιγυπτιώτη Συνταγματάρχη στο στρατό του Μεχμέτ Αλή. Ο γιατρός λοιπόν αυτός εκμυστηρεύτηκε στον Ρουσσόπουλο και άλλους Πελοποννησίους, που ζούσαν τότε στην Αίγυπτο, ότι οι αδελφοί Τσοίτσα έστελναν Αιγυπτιώτες στην Πελοπόννησο για να πολεμήσουν για την πατρίδα, όπως οι ίδιοι επιθυμούσαν, αλλά στην πραγματικότητα ήθελαν να τους χρησιμοποιήσουν, εν αγνοία τους, σαν κατασκόπους του Μεχμέτ Αλή και τους έλεγαν ότι καλό ήταν ό,τι έπεφτε στην αντίληψή τους σχετικά με επαναστατικές δραστηριότητες και κινήσεις σε διάφορα μέρη της Ελλάδας, να το μεταφέρουν σαν είδηση, ώστε να φτάνει στα αυτιά του Μεχμέτ Αλή.

Ως κέντρο συγκέντρωσης των πληροφοριών ήταν η Σύρος και εκεί είχαν γι' αυτό το σκοπό σταλεί δύο αδέρφια, ο Κυριάκος κι ο Κωνσταντίνος Ζεμπέκης, Μετσοβίτες, φίλοι των Τσοιτσαίων, που για λογαριασμό τους δρούσαν και μετέδιδαν τις ειδήσεις. Αυτό το χρέος της προδοσίας, όπως αναφέρει ο Φωτάκος, οι αδελφοί Τσοίτσα το απεδέχθησαν.

Οι «πληροφοριοδότες» αυτοί, τους οποίους, όπως λέει ο Φωτάκος, οι ντόπιοι τους ονόμαζαν Μισιρλήδες δηλαδή από το Μισίρι, την Αίγυπτο, τίποτα δε γνώριζαν για τις προθέσεις των αδελφών Τσοίτσα και καθόλου δεν πρέπει να κατηγορηθούν ως προδότες διότι εν τη απελαία τους και ίσως απ' τον ενθουσιασμό τους, ανέφεραν διάφορες ειδήσεις από διάφορες περιοχές. Η πραγματική προδοσία είναι η στάση των Τσοιτσαίων, που όντας φίλοι και συνεργάτες του Μεχμέτ Αλή και γνωρίζοντας τις αληθινές του προθέσεις – που ήταν πλέον εχθρικές για την Ελλάδα – εξακολουθούσαν να του παρέχουν εξυπηρέτηση. Ο Φωτάκος στα απομνημονεύματά του αναφέρει και μία ακόμα κατακριτέα

πράξη των Τσοιτσαίων. Αυτοί, έχοντας οικονομική άνεση, αγόραζαν πάμφθηνα και πουλούσαν πανάκριβα «λάφυρα» που έφθαναν στην Αίγυπτο από την Ελλάδα, προερχόμενα από λεηλατημένα ελληνικά νοικοκυριά, φτωχά και διαλυμένα, αποκομίζοντας έτσι τεράστια κέρδη από ένα έθνος που μάτωνε.

Αλλά οι κακές πληροφορίες για τους Τσοίτσα δε σταματούν εδώ. Το όνομά τους εμπλέκεται και σε άλλο σοβαρό ζήτημα. Όταν η Φιλική Εταιρεία προέτρεψε τους μυημένους Αιγυπτιώτες να συγκεντρώσουν χρήματα για τον Αγώνα, μαζεύτηκαν τριάντα χιλιάδες τάλιρα, τα οποία παραδόθηκαν για φύλαξη στο Θεόδωρο Τσοίτσα. Αυτός λίγο πριν την επανάσταση πέθανε και κανείς ποτέ δεν πληροφορήθηκε για την τύχη αυτών των χρημάτων.

Επίσης ο Γουζέλης, στο φυλλάδιό του με τίτλο «Προς τους Έλληνας πονημάτιον» (Αίγινα, 1833), κατηγορεί τον Αιγυπτιώτη μεγαλέμπορο Τσοίτσα, χωρίς να αναφέρει μικρό όνομα, ότι ήταν φίλος του Μωχάμεντ Άλη και βοήθουσε το γιο του Ιμπραήμ να πνίξει την επανάσταση.

Αυτές λοιπόν είναι οι κατηγορίες που προσάπτονται στους αδελφούς Τσοίτσα, κάποιοι τους αποκαλούν προδότες, ενώ κάποιοι τους ονόμασαν μεγάλους ευεργέτες, για δωρεές τους στην Ελλάδα γενικότερα, στο Μέτσοβο και στην Αίγυπτο ειδικότερα. Ήταν τα χρήματα αυτά των προσφορών προϊόντα καθαρού μόχθου;

Συγκυρώνονται κάποιες πράξεις, όσο απεχθείς κι αν είναι, γιατί τάχα υπάγονται στους «νόμους» του εμπορίου; Για όλα δεν υπάρχουν κάποια όρια;

Ένας ακόμη προύχοντας Αιγυπτιώτης Αλεξανδρινός, ο Στέφανος Ζιζίνιας ή Τζιτζινιάς, βοήθησε τον Μωχάμεντ Άλη, όταν επρόκειτο να εκστρατεύσει ο Ιμπραήμ κατά της Ελλάδος, ναυπηγώντας με δικά του χρήματα πλοία για τον αιγυπτιακό στόλο, στο λιμάνι της Μασσαλίας.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Αναμνήσεις

Παλιό Φάληρο 31/12/2021

Προς το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Αποφοίτων Γυμνασίου Μανσούρας Αιγύπτου.

Αγαπητοί κύριοι/κυρίες,

Κατά τη διάρκεια τακτοποίησης και εκκένωσης του πατρικού μου σπιτιού, βρέθηκε μέσα στα φωτογραφικά άλμπουμ της οικογένειας και το εν λόγω άλμπουμ που αφορά – πιστεύω – εκδήλωση που έλαβε χώρα το 1930, με αφορμή τα αποκαλυπτήρια μιας επετειακής αναμνηστικής στήλης, για τα 100 από την ελληνική ανεξαρτησία, στη Μανσούρα Αιγύπτου. Μιας και για εμένα δεν έχει κάποια ιδιαίτερη συναισθηματική αξία το εν λόγω φωτογραφικό υλικό και κατόπιν πολύ μικρής έρευνας, σκέφτηκα να σας το στείλω σε περίπτωση που έχει κάποια αξία για εσάς.

Το μόνο που γνωρίζω είναι ότι ο παππούς μου (από το γένος της μητέρας μου)

Από 'λαί κινηματογραφηθέντα έσπράς της εκατονταετηρίδας τής Μανσούρας Μιας και δεξιογραφία έπερίσει τής Κοινότητος Μανσούρας, κ. Γ. Γαυριώτης έμελέτη τόν αρρακικόλα γόβον σπρί εδωκεσμήρι τής εδελχισθόντων εστί τω ελπίχει τής ευτυχίας αναμνηστική πλακέτα.

Ιωάννης Γιαννούτσικος, είχε βρεθεί στην Αίγυπτο, χωρίς να γνωρίζω πότε, πού και πώς.

Παρακαλώ δεχθείτε τη μικρή μου αυτή

προσφορά στον Σύλλογό σας, με την ευχή για ένα ευτυχισμένο, υγιές 2022!

Με εκτίμηση,

Έλενα Τεγοπούλου

Η εορτή της εκατονταετηρίδας και η αναμνηστική πλακέτα.

20/10/2022

Επίσκεψη στο μουσείο κοσμήματος Ηλιά Λαζαούνη

Η επίσκεψη στο Μουσείο θα πραγματοποιηθεί εξ αναβολής στις 20/10. Το μουσείο βρίσκεται επί των οδών Καρυάτιδων και Καλλισπέρη 12. Ο σταθμός του μετρό «ΑΚΡΟΠΟΛΗ» απέχει δύο λεπτά με τα πόδια. **Συνάντηση στην είσοδο του μουσείου στις 11:00 το πρωί.** Ένα πανέμορφο μουσείο με ωραία αισθητική. Στον πρώτο όροφο φιλοξενείται η κλασική συλλογή του καλλιτέχνη και στον δεύτερο εκτίθενται ορυκτά και πέτρες. Η επίσκεψή μας θα κλείσει με έναν καφέ και σπιτικά εδέσματα στο Δώμα του μουσείου με τη μοναδική θέα της Ακρόπολης.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΜΑΣ:

www.mansouraglafka.gr

ΟΙ ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΑΣ:

9/11/22 14/12/22 11/1/23

Ο Νικόλας Παπαδόπουλος θυμάται:

Πάνω φωτογραφία:

Την οικογενειακή του επίσκεψη στο σχολείο μας το 1985. Κυμάτιζε τότε η ελληνική σημαία.

Κάτω φωτογραφία:

Ο πατέρας του ο κυρ Αντώνης τη δεκαετία 50 με 60 συνεργαζόταν με τους δύο Αιγυπτίους. Στη μέση ο Νικόλας και αριστερά ο Ταουφίκ.

Αναμνήσεις με τη Ζωζώ...

Στο ταξίδι της ζωής, οι στιγμές χαράς η λύπης, μένουν ανεξίτηλες μαζί μας. Οι στιγμές μαζί σου Ζωή από τα παιδικά ΧΡΟΝΙΑ στο σχολείο μέχρι τον τελευταίο αυτόν αποχαιρετισμό, είναι μέσα μας και μέρος της ζωής μας. Θυμάμαι, πριν λίγα ΧΡΟΝΙΑ που κέρασες την παρέα μας πίτες με ταμίες. Ήταν στην οδό Αιόλου, Παρασκευή μετά το ΠΑΣΧΑ και γιόρταζες. Σε αποχαιρετούμε.

N. Παπαδόπουλος

ΠΕΝΘΗ

Με λύπη μας πληροφορηθήκαμε το θάνατο αγαπημένων φίλων και μελών μας:

- Ζωζώ Σταμπέκη απόφοιτος 1961
- Σάββα Ματσούκη απόφοιτος του 1964.
- Νομικού Πηνελόπη (σύζυγος Μιχάλη) κάτοικος Αυστραλίας.

Εκφράζουμε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στις οικογένειές τους.

Ο σύλλογος προσφέρει στη μνήμη τους 100 ευρώ στην Πρόνοια.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΤΟΥΛΑ ΧΑΡΙΤΟΥ-ΠΕΚΛΑΡΗ

panagpek@gmail.com

Η γλαύκα
των αποφοίτων

ΤΑ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΑ ΑΡΘΡΑ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΟΥΣ.
Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΗΣ ΓΛΑΥΚΑΣ ΠΡΟΪΠΟΘΕΤΕΙ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Κάνουμε έκκληση
στα μέλη μας
να ενισχύσουν το σύλλογο
με τις συνδρομές τους.

Αριθμός ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
Ε.Τ.Ε. 169/772259-17
IBAN
GR4601101690000016977225917

Προσφορές

- Ο Γιώργος Κονετάς προσφέρει 50 ευρώ για την Πρόνοια
- Ο Γιώργος Λάσκαρης. προσφέρει 100 ευρώ για τη μνήμη της Ζωζώς Σταμπέκη.
- Η οικογένεια του Σάββα Ματσούκη 100 ευρώ για τη μνήμη του.
- Ο Βασίλης και η Τούλα Πεκλάρη προσφέρουν 50 ευρώ για τη μνήμη της θείας τους Πόπη Νομικού (σύζυγος Μιχάλη) που ζούσε στην Αυστραλία.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τούλα Χαρίτου-Πεκλάρη (Πρόεδρος-Ταμία)
τηλ.: 210 8625842 κιν.: 6977 897764

Λιλίκα Νικολοπούλου
(Αντιπρόεδρος -Γεν. Γραμματέας)
τηλ.: 210 6745832 κιν.: 6972723194

Τζόνυ Χριστοφίδης (Βοηθός Ταμία)
κιν.: 6976597978

Σούλα Παπαδοπούλου (Σύμβουλος)
κιν.: 6973982282

Καίτη Ασρά (Σύμβουλος)
τηλ.: 210 6849957 κιν.: 6979 757001